

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

جرایم سازمان یافته در آینه سیاست کیفری اسلام، ایران و اسناد بین‌المللی

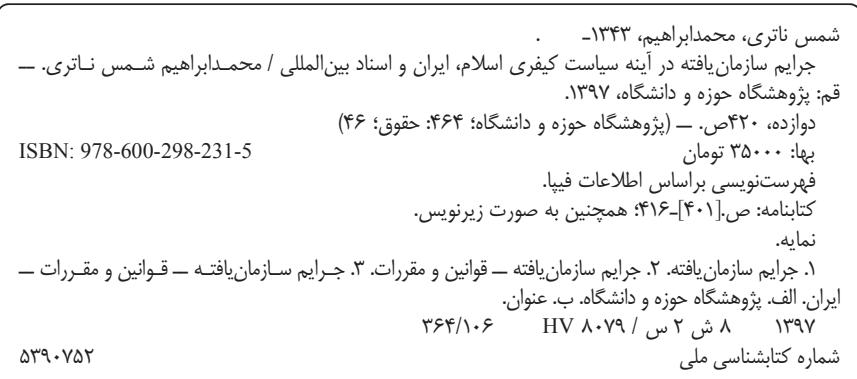
دکتر محمدابراهیم شمس ناتری

(دانشیار دانشگاه تهران)

پژوهشگاه حوزه و دانشگاه

زمستان ۱۳۹۷

جرائم سازمان یافته در آینه سیاست کیفری اسلام، ایران و استناد بین‌المللی

مؤلف: دکتر محمدابراهیم شمس ناتری

ویراستار: سعیدرضا علی‌عسکری

صفحه‌آرایی: کاما

چاپ اول: زمستان ۱۳۹۷

تعداد: ۵۰۰ نسخه

لیتوگرافی: سعیدی

چاپ: قم - جعفری

قیمت: ۳۵۰۰۰ تومان

کلیه حقوق برای پژوهشگاه حوزه و دانشگاه محفوظ و نقل مطالب با ذکر مأخذ بلامانع است.

قم: ابتدای شهرک پردیسان، بلوار دانشگاه، پژوهشگاه حوزه و دانشگاه، تلفن: ۰۲۵-۳۲۱۱۱۰۰ (اشتارات: ۳۲۱۱۱۳۰۰) نمایر: ۳۲۸۰۳۰۹۰

ص.پ. ۳۱۵۱ - ۳۷۱۸۵ • تهران: خیابان انقلاب، بین وصال و قدس، کوی اسکو، پلاک ۴، تلفن: ۰۲۶۰۰۶۶۴۰۲۶۰۰

www.rihu.ac.ir

info@rihu.ac.ir

www.ketab.ir/rihu

سخن پژوهشگاه

پژوهش در علوم انسانی [به منظور شناخت، برنامه‌ریزی و ضبط و مهار پدیده‌های انسانی] در راستای سعادت واقعی بشر ضرورتی انکارناپذیر و استفاده از عقل و آموزه‌های وحیانی در کنار داده‌های تجربی و در نظر گرفتن واقعیت‌های عینی و فرهنگ و ارزش‌های اصیل جوامع، شرط اساسی پویایی، واقع‌نمایی و کارایی این گونه پژوهش‌ها در هر جامعه است.

پژوهش کارآمد در جامعه ایران اسلامی در گرو شناخت واقعیت‌های جامعه از یکسو و اسلام به عنوان متقن‌ترین آموزه‌های وحیانی و اساسی‌ترین مؤلفه فرهنگ ایرانی از سوی دیگر است؛ از این‌رو، آگاهی دقیق و عمیق از معارف اسلامی و بهره‌گیری از آن در پژوهش، بازنگری و بومی‌سازی مبانی و مسائل علوم انسانی از جایگاه ویژه‌ای برخوردار است.

توجه به این حقیقت راهبردی از سوی امام خمینی[ؑ] بنیانگذار جمهوری اسلامی، زمینه شکل‌گیری دفتر همکاری حوزه و دانشگاه را در سال ۱۳۶۱ فراهم ساخت و با راهنمایی و عنایت ایشان و همت استادان حوزه و دانشگاه، این نهاد علمی شکل گرفت. تجربه موفق این نهاد، زمینه را برای گسترش فعالیت‌های آن فراهم آورد و با تصویب شورای گسترش آموزش عالی در سال ۱۳۷۷ «پژوهشکده حوزه و دانشگاه» تأسیس شد و در سال ۱۳۸۲ به « مؤسسه پژوهشی حوزه و دانشگاه» و در سال ۱۳۸۳ به «پژوهشگاه حوزه و دانشگاه» ارتقا یافت.

پژوهشگاه تاکنون در ایفای رسالت سنگین خود خدمات فراوانی به جوامع علمی ارائه نموده است که از آن جمله می‌توان به تهیه، تألیف، ترجمه و انتشار دهها کتاب و نشریه علمی اشاره کرد.

این اثر به عنوان منبع درسی حقوق کیفری اقتصادی در مقطع کارشناسی ارشد و دکترا و همچنین منبع درسی حقوق جزای بین الملل در مقطع کارشناسی ارشد قابل استفاده است. از استادان و صاحب نظران ارجمند تقاضا می شود با همکاری، راهنمایی و پیشنهادهای اصلاحی خود، این پژوهشگاه را در جهت اصلاح کتاب حاضر و تدوین دیگر آثار مورد نیاز جامعه دانشگاهی پاری دهند.

در پایان پژوهشگاه لازم می داند از تلاش های مؤلف محترم اثر و ارزیابان محترم آقایان دکتر علی حسین نجفی ابرندآبادی و دکتر سید حسین هاشمی سپاسگزاری کند. همچنین از مؤسسه ماکس پلانک شهر فرایبورگ آلمان در رشتہ حقوق جزای بین الملل به ویژه سرکار خانم دکتر سیلویا تلباخ و جناب حجت الاسلام والملیمین آقای دکتر سید مصطفی محقق داماد که همکاری و راهنمایی های خود را در زمینه تدوین این اثر مبذول داشتند، سپاسگزاری کند.

فهرست مطالب

۱	دراهمد / دیباچه
۵	مقدمه
۱۱	فصل اول: مطالعه جرم‌شناختی جرایم سازمان‌یافته
۱۱	مبحث اول: ماهیت جرم سازمان‌یافته
۱۱	گفتار اول: مفهوم جرم سازمان‌یافته در مطالعات جرم‌شناختی
۱۵	۱. دیدگاه جرم‌شناسان
۱۵	۲. فعالیت مجرمانه
۲۱	۳. سازمان مجرمانه
۲۲	۴. دیدگاه سازمان‌های بین‌المللی
۲۶	گفتار دوم: ویژگی‌های جرم سازمان‌یافته
۲۷	۱. جرم سازمان‌یافته داخلی
۲۹	۲. ویژگی‌های سازمان مجرمانه
۳۳	۳. ویژگی‌های جرم ارتکابی
۳۴	۴. جرم سازمان‌یافته فرامی
۳۸	گفتار سوم: اهداف و آثار جرم سازمان‌یافته
۳۸	۱. اهداف جرم سازمان‌یافته
۴۱	۲. آثار جرم سازمان‌یافته
۴۴	مبحث دوم: انواع جرم سازمان‌یافته در جرم‌شناسی
۴۵	۱. تامین کالاهای نامشروع
۴۶	۲. قاچاق مواد مخدر
۴۸	۳. قاچاق انسان
۵۲	۴. تجارت اعضای بدن انسان
۵۴	۵. قاچاق مواد هسته‌ای و سلاح‌های خطرناک
۵۶	۶. تامین و ارائه خدمات نامشروع
۵۶	۷. قاچاق مهاجران

۵۸	۲-۲-۲-۱. تأسیس و اداره روسیگری و هرزه‌نگاری
۶۰	۳-۲-۱. فساد اداری
۶۳	۱-۳-۲-۱. فساد در روابط دولت با شهروندان
۶۶	۲-۳-۲-۱. فساد در داخل مجموعه حکومت
۶۸	۳-۳-۲-۱. نتایج فساد
۷۱	۴-۲-۱. پولشویی
۷۳	۱-۴-۲-۱. انواع سه‌گانه پولشویی
۷۳	۲-۴-۲-۱. میزان پولشویی در سطح جهان
۷۴	۳-۴-۲-۱. مراحل و روش‌های پولشویی
۷۵	۱. قاچاق پول
۷۵	۲. تبدیل پول به سند
۷۵	۳. سازماندهی و تنظیم پول
۷۶	۴. استفاده از بهشت‌های مالیاتی یا پناهگاه‌های مالیات
۷۶	۵. روش استقراض
۷۶	۶. استفاده از شرکت‌های ظاهری و پوسته‌ای
۷۷	۷. معاملات نقدی
۷۷	۸. توسل به وسائل منقطبه‌ای
۷۸	۵-۲-۱. تروریسم
۸۱	۱-۵-۲-۱. رابطه تروریسم و جرم سازمان‌یافته
۸۱	۱-۱-۵-۲-۱. وجوده تشابه
۸۳	۲-۱-۵-۲-۱. وجوده افتراق

۸۷	فصل دوم: جرایم سازمان‌یافته و مصداق‌های آن در حقوق کیفری
۸۷	مبحث اول: مفهوم جرم سازمان‌یافته در حقوق کیفری
۸۷	۱-۱-۲. حقوق بین‌الملل
۸۸	۱-۱-۱-۲. اسناد منطقه‌ای
۸۹	۲-۱-۱-۲. اسناد بین‌المللی
۹۳	۲-۱-۲. حقوق داخلی
۱۰۱	۱-۲-۲. انواع جرایم سازمان‌یافته در حقوق کیفری
۱۰۲	۱-۲-۲. انواع جرم سازمان‌یافته در حقوق بین‌الملل
۱۰۲	۱-۱-۲-۲. اسناد منطقه‌ای
۱۰۳	۱-۱-۱-۲-۲. سازمان همکاری اقتصادی (اکو)
۱۰۴	۲-۱-۱-۲-۲. اتحادیه اروپا
۱۰۴	۲-۱-۱-۲-۲. اسناد بین‌المللی
۱۰۵	۱-۲-۱-۲-۲. اسناد کنگره پیشگیری از جرم و رفتار اصلاحی با مجرمان
۱۰۶	۲-۲-۱-۲-۲. اسناد کنوانسیون ملل متحد علیه جرم سازمان‌یافته فرامذلی
۱۰۸	۲-۲-۲-۲. انواع جرم سازمان‌یافته در حقوق داخلی
۱۰۹	۱-۲-۲-۲-۲. قراردادهای دوجانبه

۱۱۳	۲-۲-۲-۲. قوانین موضوعه
۱۲۳	۲-۲-۲-۲. حقوق تطبیقی
۱۲۳	الف) کشورهایی که قوانینی را برای مبارزه با جرایم سازمان یافته وضع کرده‌اند
۱۳۴	ب) کشورهایی که به صورت جزئی با جرم سازمان یافته برخورد کرده‌اند
۱۳۴	ج) کشورهایی که هنوز برای مبارزه با جرم سازمان یافته برنامه ندارند
۱۳۷	فصل سوم: مبانی تشدید مجازات جرم سازمان یافته در سیاست کیفری اسلام
۱۳۷	مبحث اول: مبانی مستتبط از متون دینی
۱۳۸	۱-۱-۳. باغی
۱۴۴	۲-۱-۳. افساد فی الأرض
۱۴۹	۱-۲-۱-۳. توسعه مفهوم افساد فی الأرض در متون فقهی
۱۵۰	۱-۱-۲-۱-۳. آتش زدن در خانه دیگران
۱۵۱	۲-۱-۲-۱-۳. قتل مکرر کافر ذمی به نحو عادت
۱۵۲	۳-۱-۲-۱-۳. قتل مکرر عبید و اماء به نحو عادت
۱۵۳	۴-۱-۲-۱-۳. تکرار سرقت کفن از قبر
۱۵۴	۵-۱-۲-۱-۳. سحر
۱۵۴	۶-۱-۲-۱-۳. فروش انسان حرّ پس از زبودن او
۱۵۷	مبحث دوم: مصلحت به عنوان یک مبانی مستقل
۱۶۳	فصل چهارم: پاسخ‌گذاری در برابر جرایم سازمان یافته در اسناد بین‌المللی و منطقه‌ای
۱۶۳	مبحث اول: پاسخ‌های بین‌المللی
۱۶۴	۱-۱-۱-۴. کنوانسیون ملل متحده علیه جرم سازمان یافته فرامأی، سال ۲۰۰۰م (کنوانسیون پالمو)
۱۶۴	۱-۱-۱-۴. پیشینه
۱۷۰	۲-۱-۱-۴. پاسخ‌ها در کنوانسیون پالمو
۱۷۰	۱-۲-۱-۱-۴. تدابیر تقینی
۱۷۰	۱-۱-۲-۱-۱-۴. جرم‌انگاری
۱۷۰	۱-۱-۱-۲-۱-۱-۴. شرکت و عضویت در گروه‌های مجرمانه سازمان یافته
۱۷۳	۲-۱-۱-۲-۱-۱-۴. پوششی
۱۷۵	۳-۱-۱-۲-۱-۱-۴. ارتشا و جرایم مرط
۱۷۶	۴-۱-۱-۲-۱-۱-۴. ایجاد مانع در اعمال عدالت و اخلال در روند دادرسی
۱۷۷	۲-۱-۱-۱-۱-۴. ضمانت اجرای کیفری
۱۷۸	۱-۲-۱-۲-۱-۱-۴. حبس حداقل تا چهار سال
۱۷۹	۲-۲-۱-۱-۱-۴. مصادره و توقيف
۱۸۰	۳-۱-۱-۲-۱-۱-۴. صلاحیت‌ها
۱۸۴	۲-۲-۱-۱-۱-۴. همکاری‌های قانونی
۱۸۵	۱-۲-۲-۱-۱-۴. همکاری بین‌المللی جهت مصادره
۱۸۶	۲-۲-۲-۱-۱-۴. استرداد مجرمان
۱۸۷	۳-۱-۱-۲-۱-۱-۴. انتقال رسیدگی‌های کیفری

۱۸۸	۴-۲-۱-۱-۴	انتقال اشخاص محکوم
۱۸۸	۴-۲-۱-۱-۴	تدابیر پلیسی
۱۸۹	۱-۳-۲-۱-۱-۴	اقدامات ویژه پلیسی
۱۸۹	۲-۳-۲-۱-۱-۴	تکنیک‌های خاص تحقیقاتی
۱۹۰	۳-۳-۲-۱-۱-۴	تفویت سیستم اطلاعاتی
۱۹۰	۴-۳-۲-۱-۱-۴	آموزش مأموران اجرای قانون
۱۹۱	۵-۳-۲-۱-۱-۴	همکاری‌های بین‌المللی پلیسی
۱۹۲	۶-۳-۲-۱-۱-۴	تحقیقات مشترک
۱۹۳	۷-۳-۲-۱-۱-۴	همکاری مقام‌های اجرای قانون
۱۹۴	۸-۳-۲-۱-۱-۴	همکاری‌های آموزشی و فنی
۱۹۴	۴-۲-۱-۱-۴	تدابیر حمایتی
۱۹۵	۱-۴-۲-۱-۱-۴	حمایت از قربانیان جرم سازمان یافته
۱۹۶	۲-۴-۲-۱-۱-۴	حمایت از شهود جرم سازمان یافته
۱۹۷	۵-۲-۱-۱-۴	تدابیر کنترل و پیشگیری
۱۹۹	۶-۲-۱-۱-۴	تدابیر مشارکت عمومی
۲۰۰	۲-۱-۴	کنوانسیون سازمان ملل متعدد برای مبارزه با قاچاق مواد مخدر و داروهای روانگردان ۱۹۸۸م...
۲۰۱	۱-۲-۱-۴	جرائم انگاری
۲۰۲	۲-۲-۱-۴	پیش‌بینی‌های قضایی - پلیسی
۲۰۳	۳-۲-۱-۴	اقدامات اجرایی
۲۰۴		مبحث دوم: پاسخ‌های منطقه‌ای
۲۰۵	۱-۲-۴	اقدامات سازمان همکاری اقتصادی (اکو)
۲۰۵	۱-۱-۲-۴	طرح اقام اکو
۲۰۶	۱	کنترل تهیه و عرضه مواد مخدر
۲۰۷	الف)	اقدامات در سطح داخلی
۲۰۷	ب)	اقدامات منطقه‌ای
۲۰۷	۲	مبارزه با قاچاق مواد مخدر و داروهای روانگردان
۲۰۹	۲-۱-۲-۴	سمینار وزیران دادگستری اکو در سال ۲۰۰۱م
۲۱۲	۲-۲-۴	معاهدات اروپایی
۲۱۳	۱-۲-۲-۴	معاهدات اتحادیه اروپا
۲۱۳	۱-۱-۲-۲-۴	معاهدات ماستریخت (۱۹۹۲) و آمستردام (۱۹۹۷)
۲۱۳	۱-۱-۱-۲-۲-۴	همکاری‌های پلیسی
۲۱۴	۲-۱-۱-۲-۲-۴	همکاری‌های قضایی
۲۱۵	۲-۱-۱-۲-۲-۴	کنوانسیون اتحادیه اروپا برای مبارزه با ارتشای کارمندان اروپایی
۲۱۵	۱-۲-۱-۲-۲-۴	جرائم انگاری ارتشا
۲۱۵	۲-۲-۱-۲-۲-۴	مسئولیت کیفری مدیران
۲۱۶	۳-۲-۱-۲-۲-۴	اصول صلاحیتی
۲۱۶	۴-۲-۱-۲-۲-۴	استرداد و تعقیب مجرم
۲۱۶	۵-۲-۱-۲-۲-۴	همکاری میان کشورهای عضو

۲۱۷	۲-۲-۲-۴	معاهدات شورای اروپا	
۲۱۸	۱-۲-۲-۴	کنوانسیون اروپایی مربوط به اموال فرهنگی	
۲۱۸	۲-۲-۲-۴	کنوانسیون مربوط به تطهیر، بازرسی، توقيف و مصادره درآمدهای جرم	
۲۲۰	۳-۲-۲-۴	معاهده اروپایی درباره قاچاق از طریق دریا	
۲۲۰	۴-۲-۲-۴	کنوانسیون حقوق کیفری درباره ارتشا	
۲۲۲	۵-۲-۲-۴	کنوانسیون حقوق مدنی درباره ارتشا	
۲۲۳	۶-۲-۲-۴	کنوانسیون اروپایی درباره استرداد مجرمان	
۲۲۴	۷-۲-۲-۴	کنوانسیون اروپایی مربوط به همکاری‌های دوجانبه در امور کیفری	
۲۲۴	۸-۲-۲-۴	کنوانسیون اروپایی درباره انتقال دادرسی در امور کیفری	
۲۲۶	۹-۲-۲-۴	کنوانسیون اروپایی پیرامون انتقال اشخاص محکوم	
۲۲۷	۱۰-۲-۲-۴	کنوانسیون اروپایی درباره سرکوب تروریسم	
۲۲۹	فصل پنجم: پاسخ‌گذاری در برابر جرائم سازمان یافته در حقوق ایران		
۲۲۹	۱-۵	مبحث اول: پاسخ‌گذاری کنشی در حقوق ایران	
۲۳۰	۱-۱-۵	۱-۱-۱-۵	راهکارهای اجتماعی پیشگیری از جرم سازمان یافته در سیاست جنایی ایران
۲۳۰	۱-۱-۱-۵	۱-۱-۱-۵	عوامل رویکرد به جرائم سازمان یافته
۲۳۱	۱-۱-۱-۵	۱-۱-۱-۵	عوامل فرهنگی و ارزشی
۲۳۲	۲-۱-۱-۵	۲-۱-۱-۵	محیط اقتصادی و اجتماعی
۲۳۳	۲-۱-۱-۵	۲-۱-۱-۵	تدبیرهای پیشگیری اجتماعی به منظور رفع عوامل فردی و محیطی
۲۳۴	۱-۲-۱-۵	۱-۲-۱-۵	نشر و تقویت باورهای اعتقادی و معنوی
۲۳۷	۲-۲-۱-۵	۲-۲-۱-۵	رفع نیازمندی‌های اجتماعی و اقتصادی شهر وندان
۲۳۹	۳-۲-۱-۵	۳-۲-۱-۵	اخطر و آگاهی دادن درباره ماهیت و خطرهای جرائم سازمان یافته
۲۴۰	۴-۱-۱-۵	۴-۱-۱-۵	راهکارهای پیشگیری وضعی از جرائم سازمان یافته
۲۴۰	۱-۲-۱-۵	۱-۲-۱-۵	نظارت و کنترل بر اشخاص و اماكن در معرض ارتکاب جرم
۲۴۵	۲-۲-۱-۵	۲-۲-۱-۵	نظارت و کنترل بر شرایط محیطی ارتکاب جرم سازمان یافته
۲۴۶	۱-۲-۲-۱-۵	۱-۲-۲-۱-۵	نظارت بر ابزار و فنون ارتکاب جرم
۲۴۶	۱-۱-۲-۲-۱-۵	۱-۱-۲-۲-۱-۵	فنواری‌ها و رسانه‌های ارتباطی
۲۴۹	۲-۱-۲-۲-۱-۵	۲-۱-۲-۲-۱-۵	نظارت بر اشخاص حقوقی
۲۵۰	۱-۲-۱-۲-۲-۱-۵	۱-۲-۱-۲-۲-۱-۵	نظارت بر تأسیس و ثبت اشخاص حقوقی
۲۵۱	۲-۲-۱-۲-۲-۱-۵	۲-۲-۱-۲-۲-۱-۵	نظارت اشخاص حقوقی بر عملکرد داخلی
۲۵۲	۳-۲-۱-۲-۲-۱-۵	۳-۲-۱-۲-۲-۱-۵	نظارت نهادهای خاص بر رفتار اشخاص حقوقی
۲۵۲	۳-۱-۲-۲-۱-۵	۳-۱-۲-۲-۱-۵	نظارت بر مؤسسات و وسائل حمل و نقل
۲۵۳	۴-۱-۲-۲-۱-۵	۴-۱-۲-۲-۱-۵	کنترل و نظارت بر اینمی و صحت اسناد و مدارک
۲۵۴	۵-۱-۲-۲-۱-۵	۵-۱-۲-۲-۱-۵	نظارت بر مکان‌های ارتکاب جرم سازمان یافته
۲۵۴	۱-۲-۲-۱-۵	۱-۲-۲-۱-۵	مرزها (زمینی و دریایی)
۲۵۵	۲-۲-۱-۵	۲-۲-۱-۵	پایانه‌های مرزی
۲۵۶	۳-۲-۲-۱-۵	۳-۲-۲-۱-۵	مناطق آزاد تجاری و صنعتی
۲۵۶	۳-۲-۱-۵	۳-۲-۱-۵	تمهید تدابیر ضروری برای کاهش تقاضای شهر وندان نسبت به کالاهای و خدمات نامشروع

۲۵۷	۱.۳-۲-۱-۵. مبارزه با بند و باری اخلاقی در سطوح فردی و اجتماعی
۲۵۸	۲-۳-۲-۱-۵. هشدار دادن و آگاهسازی درباره خطرهای زیانبار استفاده از کالاها و خدمات نامشروع
۲۵۹	۴-۲-۱-۵. برطرف ساختن نواقص و خلاهای موجود در ساختارهای قانونی، انتظامی، سیاسی و اقتصادی...
۲۶۰	۵-۲-۱-۵. نظارت و کنترل بر آماج گروههای مجرمانه سازمان یافته
۲۶۰	۱-۵-۲-۱-۵. حمایت‌های خاص از آماج آسیب‌پذیر خاص
۲۶۰	۱-۱-۵-۲-۱-۵. حمایت از زنان و کودکان در مقابل قربانی جرم شدن
۲۶۲	۲-۱-۵-۲-۱-۵. رفع محرومیت از اقشار آسیب‌پذیر اجتماع
۲۶۲	۲-۵-۲-۱-۵. حمایت از آماج عمومی جرایم سازمان یافته
۲۶۲	۳-۵-۲-۱-۵. حمایت از بزدیدگان جرایم سازمان یافته (قچاق انسان و مهاجرت)
۲۶۳	۶-۲-۱-۵. انقاد قراردادهای ممکاری برای مقابله با جرایم سازمان یافته
۲۶۵	مبحث دوم: پاسخ‌گذاری و اکتشافی در حقوق ایران
۲۶۶	۱-۲-۵. قوانین موضوعه تا دده ۱۳۸۰
۲۶۷	۱-۱-۲-۵. تدبیر کیفری ماهوی
۲۶۷	۱-۱-۱-۲-۵. جرم انگاری
۲۶۷	۱-۱-۱-۱-۲-۵. تشکیل گروه مجرمانه و عضویت در آن
۲۷۰	۲-۱-۱-۱-۲-۵. پولشویی
۲۷۴	۳-۱-۱-۱-۲-۵. فساد اداری
۲۷۵	۱-۳-۱-۱-۱-۲-۵. ارتشا
۲۷۷	۲-۳-۱-۱-۱-۲-۵. اخذ و اعطای پورسانت
۲۷۸	۳-۳-۱-۱-۱-۲-۵. اختلاض
۲۷۹	۴-۳-۱-۱-۱-۲-۵. رانتخواری‌های اقتصادی و سیاسی
۲۸۰	۴-۱-۱-۱-۲-۵. جرایم شدید ارتكابی از سوی گروه مجرمانه
۲۸۰	۱-۴-۱-۱-۱-۲-۵. اخلال در نظام اقتصادی کشور
۲۸۲	۲-۴-۱-۱-۱-۲-۵. قاچاق مواد مخدر
۲۸۳	۳-۴-۱-۱-۱-۲-۵. سرقت‌های مسلحانه
۲۸۴	۴-۴-۱-۱-۱-۲-۵. تولید، تکثیر و توزیع آثار مستهجن
۲۸۴	۵-۴-۱-۱-۱-۲-۵. کلاهبرداری
۲۸۵	۵-۱-۱-۱-۱-۲-۵. فعالیت‌های تروریستی
۲۸۷	۱-۵-۱-۱-۱-۲-۵. خرابکاری در وسایل و تجهیزات مربوط به راه‌آهن
۲۸۷	۲-۵-۱-۱-۱-۲-۵. اخلال در امنیت پرواز هوایپما
۲۸۷	۳-۵-۱-۱-۱-۲-۵. اخلال در صنایع
۲۸۹	۲-۱-۱-۱-۲-۵. پاسخ‌های کیفری
۲۸۹	۱-۲-۱-۱-۱-۲-۵. مجازات‌های بدنی
۲۸۹	۱-۱-۲-۱-۱-۲-۵. تازیانه
۲۸۹	۲-۱-۲-۱-۱-۲-۵. اعدام
۲۹۲	۲-۲-۱-۱-۱-۲-۵. مجازات‌های سالب آزادی
۲۹۲	۱-۲-۲-۱-۱-۲-۵. حبس ابد
۲۹۳	۲-۲-۲-۱-۱-۲-۵. حبس‌های موقت

۲۹۷	۳-۲-۱-۱-۲-۵. مجازات‌های مالی
۲۹۸	۱-۳-۲-۱-۲-۵. جرای نقدی
۲۹۹	۲-۳-۲-۱-۱-۲-۵. مصادره درآمدهای ناشی از جرم
۳۰۱	۳-۳-۲-۱-۱-۲-۵. ضبط اموال مورد استفاده در ارتکاب جرم
۳۰۲	۴-۲-۱-۱-۲-۵. مجازات‌های دیگر
۳۰۲	۱-۴-۲-۱-۱-۲-۵. انفال از خدمت
۳۰۳	۲-۴-۲-۱-۱-۲-۵. مجازات‌های تتمیمی
۳۰۶	۳-۴-۲-۱-۱-۲-۵. سلب امتیازها
۳۰۶	۲-۱-۲-۵. تدابیر کیفری شکلی
۳۰۷	۱-۲-۱-۲-۵. دادگاه صالح
۳۱۱	۲-۲-۱-۲-۵. اصول صلاحیتی
۳۱۲	۲-۲-۵. قوانین موضوعه دهه ۱۳۸۰، به بعد
۳۱۳	۱-۲-۲-۵. قانون مجازات اسلامی ۱۳۹۲
۳۱۸	۲-۲-۲-۵. قانون آیین دادرسی کیفری ۱۳۹۴
۳۲۲	۳-۲-۲-۵. قوانین خاص
۳۲۲	۱-۳-۲-۲-۵. قانون مجازات قاچاق اسلحه و مهمات و دارندگان سلاح غیر مجاز مصوب ۱۳۹۰
۳۲۲	۲-۳-۲-۲-۵. قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز ۱۳۹۲
۳۲۶	۳-۳-۲-۲-۵. قانون جرایم رایانه‌ای ۱۳۸۸
۳۲۷	۴-۳-۲-۲-۵. قانون مبارزه با تأمین مالی تروریسم ۱۳۹۵
۳۲۹	۵-۳-۲-۲-۵. قانون مبارزه با قاچاق انسان ۱۳۸۳
۳۳۰	۳-۲-۵. رویه قضایی
۳۳۰	الف) آرایی که در آنها سازمان یافتنگی لحاظ نشده است
۳۳۰	الف-۱. دادنامه ۱۱۱۵/۰۰-۷۲ شعبه اول دادگاه عمومی شهرستان ساری (با حکم ویژه قضایی)
۳۳۲	الف-۲. دادنامه دگام ۷۷/۱۵-۸۳۸۷۱ شعبه سیزدهم دادگاه انقلاب اسلامی تهران
۳۳۲	ب) آرایی که در آنها سازمان یافتنگی لحاظ شده است
۳۳۲	ب-۱. دادنامه دگام ۷۴/۰۶-۷۵ شعبه اول دادگاه انقلاب اسلامی تهران
۳۳۵	ب-۲. دادنامه دگام ۵۴۷۷۲ - ۱۳۷۶/۲/۲۴
۳۳۷	مبحث سوم: حقوق تطبیقی
۳۳۷	۱-۳-۵. قراردادهای دوچاره و چندچاره
۳۳۹	۲-۳-۵. قوانین داخلی
۳۳۹	۱-۲-۳-۵. ایالات متحده آمریکا
۳۴۰	الف) عضویت و مشارکت در یک سازمان مجرمانه
۳۴۰	- اعمال فاسد و خشونتزای سازمان‌های فاسد (RICO)
۳۴۰	ب) پولشویی
۳۴۱	ج) قاچاق مواد مخدر
۳۴۱	د) اخذ مالیات‌های خیابانی (قانون هاب)
۳۴۱	ه) قمار غیر قانونی
۳۴۲	۲-۲-۳-۵. ایتالیا

الف) تشکیل و عضویت در سازمان‌های مجرمانه مافیاپی	۳۴۲
ب) پولشویی	۳۴۲
۳-۲-۳-۵. کانادا	۳۴۳
الف) شرکت و عضویت در سازمان مجرمانه	۳۴۳
ب) پولشویی	۳۴۳
۴-۲-۳-۵ آلمان	۳۴۴
الف) تشکیل و عضویت در سازمان‌های مجرمانه	۳۴۴
ب) پولشویی	۳۴۴
ج) ارتشا	۳۴۴
د) سرقت مسلحانه	۳۴۵
ه) قاچاق مواد مخدر	۳۴۵
فصل ششم: فرایند پاسخ‌دهی به جرایم سازمان‌یافته	۳۴۷
مبحث اول: تحقیقات مقدماتی	۳۴۷
۱-۱. زمان تحت نظر بدن	۳۴۸
۲-۱. روش‌های کسب دلیل	۳۴۹
۱-۲-۱-۶. تحويل تحت کنترل (کنترل محموله)	۳۴۹
۲-۲-۱-۶. معاملات صوری	۳۵۲
۳-۲-۱-۶. شنود مکالمات و بازرسی مراسلات و کنترل الکترونیکی	۳۵۴
۴-۲-۱-۶. تقطیش و بازرسی	۳۵۶
۵-۲-۱-۶. رفع قواعد موجب حفظ اسرار حرفه‌ای	۳۵۷
مبحث دوم: مرحله دادرسی	۳۶۱
۱-۲-۶. حمایت از شهود	۳۶۲
۲-۲-۶. حمایت از قربانیان	۳۶۶
۳-۲-۶. تقدیم اماره مجرمیت بر اصل برائت	۳۷۱
۴-۲-۶. همکاری‌های بین‌المللی قضایی	۳۷۴
۱-۴-۲-۶. استرداد مجرمان	۳۷۶
۲-۴-۲-۶. نیابت قضایی و انتقال دادرسی	۳۸۰
۳-۴-۲-۶. معاضدت قضایی	۳۸۲
۴-۴-۲-۶. انتقال اشخاص محکوم	۳۸۴
سخن آخر	۳۹۱
منابع و مأخذ	۴۰۱
نمايه اعلام	۴۱۷
نمايه اصطلاحات	۴۱۹

درآمد / دیباچه

قرن بیست و یکم دربردارنده چالش‌های درخور توجهی در سراسر جهان است؛ از یکسو، بحران‌های منطقه‌ای به‌ویژه در آسیا مشکلات فراوانی را پدید آورده و از سوی دیگر بحران‌های زیست‌محیطی، سلامتی نسل بشری را با تهدیدهای جدی مواجه ساخته‌اند. تروریسم بین‌الملل و پدیدار شدن گروه‌های تروریستی که در لوای دین، منطقه را به آشوب کشیده و موجب اسلام هراسی در دنیا شده‌اند، یکی دیگر از آسیب‌های جدی است که جهان بشریت و برخی مناطق دیگر به‌ویژه منطقه آسیا و برخی مناطق دیگر با آن درگیر است. در کنار بحران‌های یادشده و بحران‌های دیگری که نیازی به ذکر آنها نیست، بحران جرم‌های سازمان یافته، امنیت اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و سلامت اخلاقی را در سراسر دنیا به چالش کشیده است، به گونه‌ای که جرم‌شناسان، قرن بیست و یکم را قرن جرایم سازمان یافته تلقی کرده و با تدوین آثار علمی گسترده سیاستگذاران را از خطرات جبران‌ناپذیر این جرایم آگاه ساخته‌اند.

جرائم سازمان یافته از یکسو از طرف اشخاص دارای جایگاه اجتماعی درخور توجه، آن هم به صورت تشکیلاتی و گسترده صورت می‌گیرد و از سوی دیگر، در ارتکاب این جرم، رهبران یقه سفید این جرایم، از رانت‌های درخور توجهی بهره‌مندند و از فساد اداری، اعم از فاسد کردن نمایندگان مجلس یا دستگاه قضایی یا مدیران اجرایی عالی‌رتبه و میانی و نیز پلیس و دستگاه‌های امنیتی به عنوان روان‌کننده چرخ‌دنده‌های دستگاه پیش‌برنده جرایم سازمان یافته استفاده می‌کنند. به همین سبب، جرایم سازمان یافته در بعد اقتصادی در کنار حکومت و بلکه در سایه یک حکومت ناسالم به خوبی رشد کرده و با رشد خویش اقتصاد سالم را از عرصه بیرون ساخته و موجب رشد جرایم اقتصادی و فساد اداری شده و در بلندمدت موجبات سرنگونی حکومت را که دیگر فاسد شده و اعتراض‌های اجتماعی کترل‌ناپذیری را علیه خود پدید آورده، فراهم می‌سازد.

در خصوص جرایم سازمان یافته غیر اقتصادی نیز هرچه سازمان یافته‌گی این جرایم گستردہ‌تر باشد، خطر ناشی از آن برای جامعه بیشتر و نامنی حاصل از آن، برای جامعه گستردہ‌تر خواهد بود. گرچه جرم‌شناسان، جرایم سازمان یافته را بیشتر در تعریف‌ها و توصیف‌های خود در جرایمی منحصر و محدود می‌کنند که با انگیزه‌های مالی و اقتصادی بدانها ارتکاب می‌شود. و بهمین مبنای کنوانسیون سازمان ملل متعدد برای مقابله با جرایم سازمان یافته فراملی مصوب سال ۲۰۰۰م، معروف به کنوانسیون پارلمو نیز در بند الف ماده ۲ این کنوانسیون گروه مجرم سازمان یافته را صرفاً به گروه مجرمانه‌ای اطلاق نموده است که به منظور تحصیل مستقیم یا غیر مستقیم منفعت مالی یا دیگر منافع مادی به صورت هماهنگ فعالیت می‌کند، در عین حال، در بسیاری از کشورها قلمرو جرم سازمان یافته به صورت درخور توجهی توسعه یافته و شامل جرایم غیر اقتصادی نیز می‌شود؛ برای نمونه، آنچه که در ماده ۱۳۰ قانون مجازات اسلامی ۱۳۹۲ش، پیش‌بینی شده چنین است:

امروزه به سبب گسترش جرایم سازمان یافته، چه در بعد اقتصادی و چه در ابعاد غیر اقتصادی در تمامی کشورهای جهان و خدمات قابل توجه ناشی از این‌گونه جرایم، سیاستگذاران در قوانین داخلی تدابیر کیفری و غیر کیفری گستردہ‌ای را برای کنترل این جرایم و تعقیب و مجازات مرتكبین آنها پیش‌بینی کرده‌اند. البته جامعه جهانی، قبل از پیش‌بینی‌های تقنی‌داخلی دولت‌ها، با هشدارهای مناسبی که از سوی جرم‌شناسان داده شده بود، خطر این‌گونه جرایم را احساس کرده و با صدور قطعنامه‌های مختلف در سازمان ملل متعدد و تدوین کنوانسیون پارلمو، از سوی دیگر از دولت‌ها خواسته‌اند تا اقدامات کنشی و واکنشی متناسبی را در قوانین داخلی خود برای مقابله با این‌گونه جرایم پیش‌بینی کنند. از این‌رو، می‌توان گفت: برخلاف بسیاری از جرایم که ابتدا در حقوق داخلی مطرح شده، سپس برای مقابله گستردۀ با آنها استناد بین‌المللی تدوین شده است، مقوله جرم سازمان یافته، تحول تکاملی معکوس داشته است؛ بدین صورت که ابتدا در جرم‌شناسی بحث و بررسی شده، سپس در سازمان ملل کنوانسیونی برای مقابله جهانی با آن تدوین شده است و سرانجام قوانین داخلی کشورها در راستای توصیه‌های کنوانسیون، به تدوین مقرراتی در راستای مقابله با این‌گونه جرایم پرداخته‌اند و بدین‌گونه مقابله با جرم سازمان یافته در حقوق داخلی کشورها جایگاه ویژه‌ای پیدا کرد. در این مسیر دولت‌ها به کنوانسیون و قانون داخلی اکتفا نکرده و بسته به تهدید این جرایم به صورت دوجانبه و چندجانبه، یا منطقه‌ای، معاهداتی را در راستای مقابله با این جرایم برای همکاری پلیسی و قضایی منعقد کرده‌اند.

در حقوق داخلی ایران تا قبل از تصویب کنوانسیون پالرمو در سازمان ملل متحد، گرچه به صورت جزئی در خصوص برخی جرایم، ارتکاب گروهی آن مورد تشديد قرار گرفته بود، ولی مقررات درخور توجهی برای مقابله با جرایم سازمان یافته وجود نداشته است. اما پس از تصویب آن، گرچه تا زمان تدوین این نوشتار، ایران هنوز به این کنوانسیون پیوسته است، ولی بالهام گرفتن از توصیه‌های این کنوانسیون جلوه‌های مختلف این جرایم سازمان یافته، همانند پولشویی، فساد اداری، قاچاق کالا و ارز به صورت سازمان یافته و امثال آن را در قوانین داخلی جرم‌انگاری کرده و افزون بر آن، در قانون مجازات اسلامی سال ۱۳۹۲ش، در ماده ۱۳۰ و تبصره آن به صورت قاعده‌مند سرستگی جرایم سازمان یافته را اعم از اقتصادی و غیر آن، مشمول تشديد مجازات ویژه قرار داده است. ضمن آنکه در قانون آیین دادرسی کیفری برخی سياست‌های افتراقی را در رسیدگی به این جرایم پيش‌بینی کرده است، در عین حال ادبیات حقوقی ايران در مقابله با جرایم سازمان یافته نياز به تقویتی درخور توجه دارد.

در کتاب حاضر نگارنده ضمن تبیین جرم سازمان یافته و بيان ویژگی‌ها و آثار آن به بررسی اسناد بین‌المللی مربوط پرداخته و سياست کیفری اسلام و ايران را در مقابله با اين‌گونه جرایم تحلیل و نقد کرده است.

مقدمه

یکی از مشکلات نوظهور جامعه جهانی، سازمان یافتنگی بزهکاری است، به طوری که برخی جرم‌شناسان، سده بیست و یکم را سده جرایم سازمان یافته نام نهاده‌اند. گرچه مطالعات علمی و تحقیقاتی درباره جرایم سازمان یافته با گذشت چند دهه هنوز دوران آغازین خود را می‌گذراند، ولی به سبب تهدیدهای گسترده‌ای که جرم سازمان یافته برای امنیت اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و سیاسی جوامع بشری داشته است، در سازمان‌های بین‌المللی و منطقه‌ای توجه خاص سیاستمداران را به خود جلب کرده و موجب شده که نه تنها معاهده‌های دوچانبه و چندچانبه‌ای میان دولت‌های مختلف، برای مبارزه با مظاهر مختلف این جرم منعقد شوند، بلکه به سبب اهمیت مبارزه با جرم سازمان یافته در سطح جهانی و لزوم همکاری‌های بین‌المللی درباره آن، سازمان ملل متحد نیز کنوانسیون ملل متحد علیه جرم سازمان یافته را در سال ۲۰۰۰، برای همکاری بین‌المللی پیشگیری، کنترل و سرکوب این شکل از جرم، به تصویب برساند.

از ویژگی‌های مطالعاتی و تحقیقاتی جرم سازمان یافته این است که ابتدا این جرم در علم جرم‌شناسی و جامعه‌شناسی جنبی همانند بسیاری از نابهنجاری‌های اجتماعی مطرح و روی آن مطالعه شد و پس از تبیین ماهیت و خطرناکی این جرم در جرم‌شناسی، حقوق کیفری، با دیدگاهی نو جهت شناسایی و جرم‌انگاری مظاهر آن اقدام کرد. از سوی دیگر، برخلاف بیشتر جرایم کیفری که از حقوق داخلی به حقوق بین‌الملل راه می‌یابند، روند تکاملی این جرم معکوس بوده است، بدین معنا که ابتدا در حقوق بین‌الملل بدان توجه شد و قراردادها و معاهدات و مصوباتی پیرامون مبارزه با آن میان دولت‌ها منعقد گشت و پس از آن به تدریج به حقوق داخلی راه یافت و هم‌اکنون در حال پیدا کردن جایگاه خود در حقوق داخلی کشورهاست.

گرچه می‌توان ادعا کرد که جرم سازمان‌یافته، عمری به بلندای تاریخ بشری دارد، ولی در عین حال نخستین نویسنده‌ای که به این جرم توجه کرد و تلویحًا آثار مخرب آن را بررسی نمود، ادوین ساترلندر، جامعه‌شناس جنایی بود که در کتاب اصول جرم‌شناسی در سال ۱۹۲۴م، از «جرائم سازمان‌یافته» نام برد و تأثیر مظاهر آن را بر ساختار سیاسی، اجتماعی و اقتصادی جامعه – بهویژه ایالات متحده آمریکا – تبیین کرد.^۱

براساس برخی منابع نیز اصطلاح «جرائم سازمان‌یافته» نخستین بار از سوی اعضای کمیسیون جرم شیکاگو – سازمانی محلی که از سوی تجار، بانکداران و حقوق‌دانان برای اصلاح نظام عدالت کیفری در سال ۱۹۱۹م، تأسیس شد – به کار برده شد. از نظر این کمیسیون، جرم سازمان‌یافته بر فعالیت‌های گروه بزرگی از مجرمان، متشکل از حدود ۱۰ هزار مجرم حرفه‌ای در شیکاگو که به دنبال «جرائم به عنوان یک تجارت» بوده‌اند، اطلاق شد.^۲

علت این امر را می‌توان در ظهور مظاهر مدرن این جرم در آمریکا جستجو کرد که در آن زمان که به «دوران ممنوعیت» در آمریکا معروف شد، جنبه‌های مختلفی از جرم سازمان‌یافته بهویژه قاچاق مشروبات الکلی در آن کشور کاملاً مشهود بوده‌اند.

از حیث تاریخی، جرم‌شناسان، تکامل نوین این جرم را در آمریکا در شش دوره ذیل قابل مطالعه می‌دانند:

۱. دوره استعماری (۱۷۷۰-۱۷۷۶م)، که گروه‌های مجرمانه در نیویورک و بوستون برخلاف قوانین انگلستان که بر آمریکا حاکم بود، به طور سازمان‌یافته مرتکب جرم‌هایی در ارتباط با روپی‌گری، قمار، قاچاق مشروبات الکلی و ریاحواری شدید می‌شدند؛
۲. دوره پس از انقلاب (۱۷۷۶-۱۸۳۰م)، که با استقلال آمریکا گروه‌های مجرمانه سابق در دوره انتقال رشد کردند و به سبب حاکمیت فنودالیسم، کلاهبرداری‌های بزرگ سازمان‌یافته مربوط به زمین خواری، در ایالات مختلف آمریکا اتفاق افتاد؛
۳. دوره ظهور گروه‌های مجرمانه مهاجر (۱۸۳۰-۱۹۲۰م) که مهاجرانی از ایرلند، ایتالیا و یهودیان شرق اروپا، جرم‌های سازمان‌یافته را در زمینه‌های مختلف به اوچ رساندند؛

1. Sutherland & Cressy, *Criminology*, pp.230-245.

2. Chamberlin, "Crime as a Business in Chicago", *Bulletin of the Chicago Crime Commission*, no.6, pp.1-6;

Chamberlin, "The Chicago Crime Commission, How the Businessmen of Chicago are Fighting Crime", *Journal of the American Institute of Criminal Law and Criminology*, no(3), pp.386-397.

۴. دوره توسعه یا ممنوعیت (۱۹۲۰-۱۹۳۳) که همزمان با ممنوعیت مشروبات الکلی در ژانویه ۱۹۲۰ شروع شد. این ممنوعیت نه تنها موجب سازمان یافته شدن فعالیت‌های زیرزمینی مربوط به تهیه و قاچاق مشروبات الکلی شد، بلکه سبب گسترش خشونت و فساد اداری و انواع دیگر جرم‌های مرتبط با جرایم سازمان یافته نیز گردید؛

۵. دوره پس از ممنوعیت (۱۹۳۳-۱۹۷۰) که دوران نفوذ جرم سازمان یافته در معاملات مشروع و آغاز جرایم سازمان یافته نوین و شکل‌گیری جرایم سازمان یافته فراملی از یکسو تشکیل خانواده‌های مختلف جرم سازمان یافته، از قبیل خانواده لوچیانو، پروفاچی، رینا، گمبینو و بونانو که بیشتر نیز ایتالیایی و از مافیای ایتالیا بوده‌اند از سوی دیگر است؛

۶. دوره حاضر (۱۹۷۰ به بعد) که دوره تخصصی شدن فعالیت‌های مجرمانه و به کارگیری فناوری‌های جدید و وسائل ارتباطی پیچیده و توسعه جرایم سازمان یافته فراملی در قالب شرکت‌های بزرگ چند ملیتی است. افزون بر موارد یادشده، به عنوان یکی از ویژگی‌های این دوره می‌توان از گروه‌های مجرمانه نژادی مختلفی از ایرلندي‌ها، آلمانی‌ها، یهودیان، ایتالیایی‌ها، روس‌ها، آفریقایی‌ها، کوبایی‌ها، مکزیکی‌ها و آسیایی‌ها نام برد که امروزه هر یک به شکلی و در نوعی از جرایم سازمان یافته در جامعه آمریکا فعالیت می‌کنند.^۱

گرچه جرم سازمان یافته در ایران، بسیار دیرتر از آمریکا به صورت نوین قابلیت ظهور پیدا کرد، ولی به سبب سهولت ارتباطات و امکان انتقال اطلاعات و کالا و انسان از کشوری به کشور دیگر از یک طرف، وجود مشتریان فراوان در ایران و اروپا برای مواد مخدر و قرار داشتن ایران در مسیر ترانزیت آن، بهزودی سازمان‌های مجرمانه جهت قاچاق مواد مخدر از مبدأ افغانستان و پاکستان به سوی ایران و کشورهای غربی دست به کار شدند و شاید نخستین جرمی که در ایران به صورت سازمان یافته و در سطح وسیعی مورد ارتکاب سازمان‌های مجرمانه قرار گرفت، قاچاق مواد مخدر بوده است. در عین حال، به مرور زمان و به‌ویژه با تشکیل بازار سیاه ناشی از تحریم‌های هسته‌ای و... و مشکلات اشتغال که به روی آوری بخشی از شهروندان به بازار قاچاق کالا و ارز یا قاچاق مهاجران و ارتکاب جرایم مختلف دیگر به صورت سازمان یافته انجامید، امروزه متأسفانه شاهد فعالیت باندها و شبکه‌های بزرگ و کوچک مجرمانه در داخل کشور هستیم که به ارتکاب سازمان یافته جرایم مختلف مشغول‌اند. با تهدیدی که از ناحیه این گروه‌ها متوجه امنیت اقتصادی، اجتماعی و سیاسی کشور می‌شود، آینده ناخوشایندی در انتظار جامعه ما

1. Voigot & others, *Crimnology and Justice*, pp.436-441.

خواهد بود که نمونه روشن آن تشکیل پرونده‌های جرایم اقتصادی کلان است که در این راستا می‌توان به پرونده بابک زنجانی و مه‌آفرید خسروی و پرونده بیمه ایران (میدان فاطمی) و امثال آن اشاره کرد؛ ضمن آنکه سقوط درخور توجه ایران در جدول ارزیابی سلامت اداری کشورها و قرار گرفتن آن در ردیف کشورهای فاسد — که از نتایج جرایم سازمان‌یافته است — زنگ خطر نگران‌کننده‌ای است که از سال‌ها قبل به صدا در آمده و درنتیجه باید بدون درنگ برای مبارزه همه‌جانبه با مظاهر جرم سازمان‌یافته و گروه‌های مجرمانه مرتكب این‌گونه جرایم اقدام کرد. در این راستا لازم است با بررسی سیاست جنایی ایران در قبال این جرم، با تقویت قوت‌های این سیاست، جهت رفع نقایص موجود در آن اقدام شود تا بتوان از یک سیاست کارآمد به عنوان سلاحی قوی در مبارزه با جرم سازمان‌یافته بهره‌مند شد.

از سوی دیگر، با توجه به اینکه سازمان‌یافته شدن جرایم از نظر ماهوی و شکلی، تحولات تقنینی، قضایی و اجرایی چندی را در نظام حقوق بین‌الملل و حقوق داخلی برخی کشورها سبب شده است و با عنایت به اینکه کشور ما به عنوان عضوی از جامعه جهانی و عضو بنیانگذار سازمان ملل متحدد از این تحولات جرم‌شناختی و حقوقی مبرا نیست، از این‌رو بررسی این‌گونه جرایم از نظر تقنینی و قضایی در حقوق موضوعه ایران، بر مبنای حقوق اسلام — به عنوان منبع اصلی — و حقوق بین‌الملل — به عنوان منبع فرامی — امری ضروری است.

به هر حال، بررسی سیاست جنایی ایران در قبال جرم سازمان‌یافته، امروزه به عنوان راهکاری ابتدایی و علمی برای مقابله با عوامل ارتکاب این نوع از جرایم و مطالعه و ارزیابی راهکارهای پیشگیری کیفری و غیر کیفری منطقی و مؤثر این‌گونه جرایم و سرکوبی و مجازات مرتكبان این جرایم، با هدف ثبات اقتصادی و امنیت اجتماعی - سیاسی ایران امری حیاتی به نظر می‌رسد که با تبیین این سیاست و ضعف‌ها و قوت‌های آن، می‌توان قانونگذار ایرانی و افراد اجراکننده قانون و دستگاه قضایی را راستای مبارزه مناسب‌تر با مظاهر این جرم یاری داد.

چنان که مطرح شد، با توجه به اصول مختلف قانون اساسی از جمله، اصل چهارم آن، که مستلزم این است که همه قوانین داخلی ایران لزوماً باید براساس موازین اسلامی باشند و از سوی دیگر، نظر به اینکه قواعد حاکم بر مقابله با جرایم سازمان‌یافته پیشتر قواعدی بین‌المللی‌اند که در اسناد بین‌المللی، از جمله کنوانسیون سازمان ملل متحدد برای مقابله با جرایم سازمان‌یافته (کنوانسیون پالرمو) پیش‌بینی شده‌اند، از این‌رو، این کتاب با نام جرایم سازمان‌یافته در آینه سیاست کیفری اسلام، ایران و اسناد بین‌المللی تدوین شده است تا از یک سو مبانی اسلامی قوانین ایران در

خصوص مقابله با جرایم سازمان یافته و از سوی دیگر، آموزه‌های بین‌المللی در مقابله با این گونه جرایم را ارزیابی کند.

در این راستا کتاب در شش فصل تدوین شده است؛ در فصل اول مطالعه جرم‌شناختی جرم سازمان یافته به ماهیت و انواع جرم سازمان یافته از منظر جرم‌شناسی پرداخته شد. از سوی دیگر، نظر به اینکه نگاه حقوق کیفری به جرم سازمان یافته نگاهی مبتنی بر یافته‌های جرم‌شناسی و در عین حال نگاهی امنیت‌گراست و درنتیجه از حیث مفهوم و مصداق وسیع تر از نگاه جرم‌شناختی است، از این‌رو، در فصل دوم به بررسی مفهوم جرم سازمان یافته و مصداق‌های آن در حقوق کیفری پرداخته شد. در فصل سوم، با توجه به اینکه در کیفرگذاری مربوط به جرایم سازمان یافته لازم است بر آموزه‌های دینی توجه شود، از این‌رو، در این فصل به مبانی جرم‌انگاری جرایم سازمان یافته در سیاست کیفری اسلام پرداخته شد. در فصل چهارم، با نگاهی به استناد بین‌المللی و پاسخ‌های منطقه‌ای، واکنش‌های بین‌المللی در قبال جرایم سازمان یافته بحث و بررسی شده‌اند.

در فصل پنجم نیز با الهام از مبانی سیاست کیفری اسلام و واکنش‌های بین‌المللی، واکنش‌های داخلی در قبال جرایم سازمان یافته بررسی شدن و سرانجام در فصل ششم قواعد ویژه مقابله با جرایم سازمان یافته تحت عنوان فرایند پاسخ‌ها به جرایم سازمان یافته مطالعه و بررسی شده‌اند.

در پایان لازم است ضمن تقدیر و سپاس از استنادان و همکاران گرانقدری که در فرایند تدوین این کتاب و ارزیابی و اظهار نظر، نگارنده را مورد لطف قرار داده و زمینه آماده شدن آن را فراهم ساخته‌اند، از جمله جناب آقای دکتر علی حسین نجفی ابرندآبادی که هدایتشان بس ارزشمند بود و سرکار خانم لیلا پژواک دستگرد که حروفچینی کار را بر عهده داشته‌اند و دست‌اندرکاران محترم پژوهشگاه حوزه و دانشگاه صمیمانه سپاسگزاری کنم و برایشان آرزوی توفيق فراوان داشته باشم.

محمد ابراهیم شمس ناتری

فصل اول

مطالعه جرم شناختی جرایم سازمان یافته

از آنجا که سیر تکوین جرایم سازمان یافته از جرم‌شناسی شروع شده و ابتدائاً جرم‌شناسان این جرم را بررسی و تحلیل کرده‌اند و پس از آنکه اهمیت این جرم برای سیاستگذاران تبیین شد و در علم حقوق قانونگذاران بدان توجه کرده‌اند؛ از این‌رو مناسب است در آغاز و در فصل اول از جرایم سازمان یافته از منظر جرم‌شناسی بحث کنیم و پس از آن این جرم را از منظر حقوقی بررسی نماییم. در مطالعه جرم‌شناختی جرم سازمان یافته، ابتدائاً به بررسی ماهیت این جرم از منظر جرم‌شناسان می‌پردازیم و در ضمن بررسی ماهیت، به ویژگی‌ها، اهداف و آثار این جرم می‌پردازیم. سرانجام در مبحث دوم این فصل، انواع جرایم سازمان یافته را از منظر جرم‌شناسی به صورت خاص مطالعه خواهیم کرد.

مبحث اول: ماهیت جرم سازمان یافته

در بررسی ماهیت یک پدیده مجرمانه لازم است در آغاز مفهوم آن جرم مطالعه شود و پس از آن ویژگی‌ها، اهداف و آثار آن جرم بررسی شوند. در ادامه، نخست مفهوم جرم سازمان یافته و سپس ویژگی‌های جرم سازمان یافته و سرانجام اهداف و آثار این جرم بررسی خواهند شد.

گفتار اول: مفهوم جرم سازمان یافته در مطالعات جرم‌شناختی

برای شناخت آثار و احکام هر پدیده‌ای لازم است ابتدا مفهوم آن تبیین و موضوع آن منقح شود تا بتوان احکام مربوط به آن موضوع را برابر کرد. از جمله پدیده‌هایی که در تبیین مفهوم آن، عبارت‌ها آنچنان مختلف و متفاوت‌اند که می‌توان اصطلاح «سهیل ممتنع» را برای آن به کار برد، جرم سازمان یافته است. به سبب تنوع مظاهر این جرم از یکسو و تفاوت نگرش‌ها از سوی دیگر

و ویژگی‌ها و آثار مختلف و متنوع این جرم از سوی سوم، تبیین مفهوم آن به حدی پیچیدگی و اختلاف دارد که بسیاری از نویسندها در آثار خود به نبودن اتفاق نظر در ارائه مفهومی واحد از آن اعتراف کرده‌اند.^۱

یکی از عوامل تنوع مفاهیم، نحوه نگرش به این جرم در علوم مختلف است. نگرش علم جرم‌شناسی — که به بررسی علمی عوامل ارتکاب جرم و نحوه مبارزه با آنها می‌پردازد^۲ — به این جرم، با نگرش علم حقوق جزا — که به دنبال برخورد جزایی با پدیده‌های مجرمانه است —، تفاوت درخور توجهی دارد. جرم‌شناسان در تبیین جرم سازمانیافته با ارائه تعریف، به دنبال بررسی ویژگی‌ها، اهداف و آثار مختلف این جرم هستند، در حالی که حقوق‌دانان کیفری همین که این جرم را با نظم عمومی و ارزش‌های درخور احترام در جامعه در تعارض بیتند، برای واکنش کیفری تدبیری می‌اندیشند. از این‌رو، نگرش جرم‌شناسان نگرش عینی و مبتنی بر واقعیات موجود (objective) است؛ در حالی که نگرش حقوق‌دانان کیفری در بیان موضوع، گرچه در مواردی عینی است، ولی در کل نگرشی ذهنی (subjective) است. یکی از وجوده اصلی تمایز میان جرم‌شناسی و حقوق کیفری در این است که حقوق کیفری نظام هنجاری است که اعلام می‌دارد: «آنچه باید باشد»، ولی جرم‌شناسی، علم تجربی است و «آنچه هست» را بررسی می‌کند.^۳ به سخن دیگر، روش بررسی در جرم‌شناسی روشی عینی و مبتنی بر علوم تجربی است در حالی که در حقوق کیفری روشی ذهنی و مبتنی بر تجزیه و تحلیل الفاظ قانون و امور اعتباری است.^۴ بر این اساس، در جرم‌شناسی، براساس آمار و مطالعات میدانی و مطالعات جامعه‌شناسی و دیگر علوم تجربی، به دنبال شناخت ماهیت فعل ناهنجار و آثار و عوامل آن هستند تارهای صحیح مبارزه با آن را پیدا کنند؛ ولی در حقوق کیفری به دنبال تبیین اجزای تشکیل‌دهنده جرم ارتکابی‌اند تا واکنش اجتماعی و قانونی مناسب را تعیین کنند. درنتیجه عالم حقوق کیفری به دنبال تبیین آثار و ویژگی‌ها و عوامل ارتکاب جرم که در جرم‌شناسی مهم هستند، نیست. بر این اساس، جرم سازمانیافته در جرم‌شناسی لزوماً دارای مفهومی مترادف با مفهوم آن در حقوق جزا نیست.

1. Zeid, "Special Incrimination of Organized Crime", *International Review of Penal Law*, vol.69, no.1-2, p.516; Abadinsky, *Organized Crime*, Third (ed.), p.2; Fitzgerald, *Report of Commission Inquiry Pursuant to Orders in Council*, p.161.

2. مظلومان، جرم‌شناسی، ص ۲۹-۲۰؛ دانش، مجرم کیست، جرم‌شناسی چیست؟، ص ۲۱؛ همچنین ر.ک: Mannheim, *Comparative Criminology*, Part One, pp.14-21.

3. گسن، مقدمه‌ای بر جرم‌شناسی، ص ۱۶. ۴. کینا، مبانی جرم‌شناسی، ص ۱۶.

گرچه این مفاهیم از حیث ارکان جرم به همدیگر بسیار شبیه‌اند. براساس دو نگرش یادشده مفاهیم نیز به گونه‌ای متفاوت ظهور می‌کنند. افزون بر اینکه مفهوم جرم سازمان‌یافته و به تبع آن ساختار و دیگر ویژگی‌های آن در کشورهای مختلف متفاوت است.^۱

براساس تنوع مفاهیم، موضوع نیز متفاوت می‌شود. از آنجا که قلمرو جرم سازمان‌یافته بر مفهوم ارائه شده از آن مبتنی است، موضوع این جرم که در مظاهر و انواع آن تجلی پیدا می‌کند نیز تابع مفهوم بوده و هرچه مفهوم مطلق تر و قلمرو آن وسیع تر باشد، انواع بیشتری را مشمول جرم سازمان‌یافته و احکام آن می‌کند و متقابلاً هرچه مفهوم مقید‌تر و قلمرو آن کمتر باشد، انواع کمتری را مشمول این جرم می‌سازد.

در تبیین مفهوم جرم سازمان‌یافته، عبارت‌های متفاوتی در نوشته‌های متخصصان جرم‌شناسی و حقوق جزا به کار رفته است. گرچه از حیث لغوی این جرم، فعل مجرمانه‌ای است که به‌طور سازمان‌یافته، با برنامه‌ریزی و نه ناگهانی و خودجوش صورت گرفته و از سوی بیش از یک نفر ارتکاب یابد،^۲ ولی در تبیین مفهوم اصطلاحی این جرم، به رغم آثار علمی درخور توجهی که در پنج دهه اخیر پیرامون آن نگاشته شده‌اند، وحدت نظر کمتری وجود دارد و حتی بسیاری از تعریف‌ها مبهم و گمراه‌کننده‌اند.

در حال حاضر بررسی علمی ماهیت جرم سازمان‌یافته هنوز دوران آغازین خود را سپری می‌کند، با اینکه این جرم عمری به درازای عمر بشر دارد،^۳ و به همین سبب هنوز به دست دادن یک مفهوم روشن و اجتماعی مشکل می‌نماید.

جرائم سازمان‌یافته برخلاف بیشتر جرم‌ها قبل از اینکه از سوی حقوق‌دانان مطالعه شود و در قالب متون قانونی به وسیله قانونگذاران جرم‌انگاری شود، از سوی جرم‌شناسان و جامعه‌شناسان کیفری به عنوان یک انحراف اجتماعی - اقتصادی از آن بحث و بررسی می‌شود. پس از تحولات مختلف اجتماعی ناشی از پیشرفت علم و تکنولوژی و تبیین تهدیدهای جدی این جرم در جامعه که به همت جرم‌شناسان انجام گرفت، برای پیشگیری، پایش و سرکوب آن به وسیله ضمانت اجراء‌های بین‌المللی، این جرم در سازمان‌های بین‌المللی و از جمله به‌طور خاص در

1. Von Lampe, *Understanding Organized Crime in Germany*, <http://www.people.freenet.de/Kvlampe/IALEtnrl.htm>, p.9.

2. Bassiouni, "Effective National and International Action Against Organized Crime and Terrorist Activities", *Emory International Law Review*, vol.4, Fall1990, p.18.

3. Voigt & Others, *Criminology and Justice*, p.436.

سازمان ملل متحد بررسی شد و در این خصوص قطعنامه های متعددی از سوی سازمان ملل متحد صادر شدند که درنهایت به تصویب کنوانسیون سازمان ملل متحد علیه جرایم سازمان یافته فرامی (۲۰۰۰م) معروف به کنوانسیون پالرمو انجامید. همزمان، یا در موارد متعددی پس از تصویب این کنوانسیون، از سوی حقوق دانان داخلی کشورها نیز این شکل از جرم به عنوان پدیده کیفری مستقل یا تشدید کننده مجازات مورد توجه و مطالعه قرار گرفت و قانونگذاری های مختلفی در کشورهای مختلف برای مبارزه با این جرم انجام گرفت.

از سوی دیگر، جرم شناسان در مطالعه این جرم بیشتر به ماهیت گروه های مجرمانه ای توجه داشته اند که برای رسیدن به اهداف خویش چنین جرم هایی را طراحی و اجرا می کنند و به ماهیت خود جرم توجه داشته اند.^۱ برخلاف حقوق دانان که توجه خود را به ماهیت جرم معطوف داشته و معتقدند مبارزه حقوقی با این جرم در صورتی مقدور است که بر عناصر تشکیل دهنده آن توجه شود.^۲ در این خصوص در فصل بعد بحث خواهد شد. بدینسان لازم است نخست مفهوم این جرم از دیدگاه جرم شناختی مطالعه شود.

از حیث مفهومی، در منابع مختلف مربوط به علم جرم شناسی، در تبیین «جرائم سازمان یافته» از دیدگاه های مختلفی به این شکل از جرم نگریسته شده است. گروهی از نویسندهای این جرم را با انواع خاصی از فعالیت های مجرمانه، یعنی تهیه و ارائه کالاهای خدمات غیر قانونی از سوی سازمان مجرمانه، معادل می دانند.^۳ شمار دیگری بر ساختار سازمانی گروه های مجرمانه متمرکز می شوند. صرف نظر از اینکه جرم ارتکابی از سوی این گروه های بدون قربانی یا همراه با قربانی باشد.^۴ گروهی دیگر، جرم سازمان یافته را از منظر شرایط اجتماعی مورد توجه و مطالعه قرار

1. Ibid, p.434.

2. Bassiouni, "Effective National and International Action Against Organized Crime and Terrorist Activities", *Emory International Law Review*, p.15.

3. Cressy, *Theft of Nation-The Structure and Operations of Organized Crime in America*, p.72.

4. Kenney & Finckenauer, *Organized Crime in America*, p.3; Lyman & Potter, *Organized Crime*, p.7.

گروهی از نویسندهای جرایم را به دو دسته جرایم با قربانی و جرایم بدون قربانی تقسیم می کنند. در نظر آنها جرایم با قربانی به جرایم اطلاق می شود که زیان دیده از جرم کاملاً مشخص است و او کسی است که ناخواسته و بدون رضایت و اختیار جرم نسبت به او واقع شده و درنتیجه قربانی جرم شده است. جرایم علیه تمامیت جسمانی و بسیاری از جرایم علیه اموال از مصادق های این جرم اند. اما جرایم بدون قربانی جرایمی هستند که قربانی جرم یا وجود ندارد، یا قربانی واقعی، خود از روی اختیار و اکاهی خویشتن را قربانی کرده و درواقع در ارتکاب جرم علیه خویش سهیم بوده، یا خود نیز منفعتی از قربانی شدن به

می‌دهند که در آن تشکیلات قانونی و غیر قانونی، بدون توجه به اندازه و کیفیت جرم‌های ارتکابی، اجزای مکمل یک سیستم سیاسی - اجتماعی فاسد هستند.^۱ در عین حال، شمار بسیاری معتقد‌نند همه‌این ویژگی‌ها تا حدی درست و مطابق با واقع‌اند و می‌توان آنها را با هم ترکیب کرد و تعریفی ساده و جامع به دست داد.

بنابراین، در تعریف جرم سازمان‌یافته ابتدا بر نظر برخی جرم‌شناسان و سپس بر تعریف‌های مطرح شده از سوی برخی سازمان‌های بین‌المللی توجه می‌کنیم:

۱-۱-۱. دیدگاه جرم‌شناسان

جرائم‌شناسان تعریف‌های بسیاری پیرامون جرم سازمان‌یافته مطرح کرده‌اند که به علل مختلف تفاوت‌های درخور توجهی میان آنها وجود دارند. درمجموع، در بررسی آثار جرم‌شناسان، گروهی، جرم سازمان‌یافته را بر فعالیت مجرمانه خاص و دسته‌ای دیگر آن را بر گروه مجرمانه خاص، اطلاق کرده‌اند که به بررسی این دو دیدگاه می‌پردازیم:

۱-۱-۱-۱. فعالیت مجرمانه

در یکی از کوتاه‌ترین تعریف‌ها، جرم سازمان‌یافته از نگاه کرسی، جرم‌شناس آمریکایی عبارت است از: فعالیت مجرمانه مستمری که با هماهنگی انجام گیرد.^۲ این تعریف جرم‌شناسانه که بیشتر به تعریف لغوی این جرم شباهت دارد، مستلزم این است که همه جرایمی که در آنها به نوعی هماهنگی وجود داشته و به گونه‌ای مستمر انجام می‌شوند، صرف نظر از هدف ارتکاب و مرتکبان این جرایم، جرم سازمان‌یافته تلقی شوند. چنین گسترده‌گی ای را جرم‌شناسان در تعریف جرم سازمان‌یافته غالباً نمی‌پذیرند. به همین دلیل ارائه‌دهنده تعریف یادشده با توضیحاتی آن را اصلاح کرده و در تعریفی دیگر می‌گوید: «جرائم سازمان‌یافته تقسیم کار ثابتی

دست می‌آورد به گونه‌ای که اطلاق قربانی بر روی مشکل می‌نماید. قمار، ارتشای داوطلبانه، خردباری مواد مخدّر و روسی‌گری از مصادق‌های نوع اخیر به شمار می‌روند (نجفی ابرندآبادی و هاشم‌بیگی، دانشنامه جرم‌شناسی، ص ۳۴۵).

1. Ianni, *Black Mafia, Ethnic Successor in Organized Crime*, p.14; Von Lampe, "The Nicotine Racket", *Trafficing in Untaxed Cigarettes: A Case Study of Organized Crime in Germany*, <http://www.people.freenet.de/kvtompe/zightr.I.htm>, p.1.

2. Cressy, *Theft of Nation-The Structure and Operations of Organized Crime in America*, p.304.

است که برای ارتکاب جرم در نظر گرفته می‌شود».^۱ اگرچه این تعریف به نوعی بر سازمان‌دهی دقیق اعضای گروه مجرمانه در ارتکاب جرم دلالت دارد، ولی هدف از ارتکاب جرم را مشخص نکرده و درنتیجه همه انواع جرایم را شامل می‌شود.

از سوی دیگر میان گروه‌های کوچک مجرمانه و گروه‌های بزرگ مجرمانه نیز تفاوت قائل نشده است؛ از این‌رو، خود پس از عبارتی به این ضعف اشاره کرده، می‌گوید: «تنها گروه‌های مجرمانه بزرگ همچون کارتل‌ها و کنفراسیون‌هایی چون کوسا نوسترا^۲ هستند که می‌توان معنای سنتی جرم سازمان‌یافته را بر فعالیت‌های آنها اطلاق کرد و فعالیت‌های آنان را کترول نمود».^۳ سپس ایشان ویژگی‌های هشت‌گانه‌ای را برای سازمان‌های مجرمانه بزرگ مشمول تعریف جرم سازمان‌یافته بیان می‌کند و درنهایت، از آنجا که به هر حال فعالیت‌های گروه‌های مجرمانه کوچک هم به سبب سازمان‌یافتنگی جرم‌شان، مشمول جرم سازمان‌یافته می‌شود، وی جرم سازمان‌یافته را این‌گونه تعریف می‌کند: «هر جرمی که به وسیله شخصی صورت گیرد که در تقسیم کار مشخصی وظیفه و سمت خاصی را برای ارتکاب جرم دارد...»،^۴ این تعریف نیز نمی‌تواند تعریف جامعی باشد؛ زیرا هدف از ارتکاب جرم که کسب قدرت و منافع مالی است و شرط استمرار فعالیت‌های مجرمانه و بالآخره ماهیت جرم در تعریف مشخص نشده است و درنتیجه شامل همه جرایم شدید و خفیف می‌شود. در حالی که جرم سازمان‌یافته تنها بر جرایم شدیدی اطلاق می‌شود که ویژگی‌های خاص سازمان‌یافتنگی را که در آینده به آنها اشاره می‌شود، داشته باشد.

در تعریفی دیگر که از سوی آلبینی مطرح شده است، وی با ذکر این مطلب که «سازمان» جزء مهم جرم سازمان‌یافته است و «قصد سازمان‌دهی» نیز در تحقق ماهیت جرم سازمان‌یافته تعیین‌کننده است، به گونه‌ای که صرف اجتماع چند نفر برای ارتکاب یک جرم در حضور

۱. نجفی ابرندآبادی و هاشم‌بیگی، دانشنامه جرم‌شناسی، ص ۳۱۴:

"Organized Crime is an Established Division of Labour Designated for the Commission of Crime".

۲. "drvision of labour" (تقسیم کار)، برنامه تولیدی است که بر طبق آن هر یک از کارگران به ترتیب به یکی از اعمال متعددی که تولید کالا دربر دارد اقدام می‌کند تا کالای مورد بحث تکمیل گردد.
منوچهر، فرهنگ بزرگ علوم اقتصادی، ج ۱، ص ۵۶۹.

3. Cosa Nostra

4. Cressy, *Theft of Nation-The Srructure and Operations of Organized Crime in America*, p.306.

4. Ibid. p.319: "Any Crime Committed by a Person Occupying in an Established Division of Labour, A Position Designated for the Commission of Crime...".

همدیگر موجب تحقق فعل سازمان‌یافته نمی‌شود و نیاز به قصد سازمان‌دهی دارد، این جرم را این‌گونه تعریف کرده است: «جرائم سازمان‌یافته، فعالیت مجرمانه‌ای است که توسط دو یا چند متخصص یا غیر متخصص صورت می‌گیرد که از موقعیت سازمانی خاصی با نوعی از مدیریت برخوردار بوده و روش‌های خاصی از فعالیت را به کار می‌گیرند که در آن هدف نهایی سازمان در فعالیت‌های هر گروه خاصی یافت می‌شود».^۱

در توجیه این تعریف وی معتقد است تعریف او دارای آنچنان وسعتی است که همه مظاهر جرم سازمان‌یافته را شامل می‌شود و براساس این تعریف می‌توان هر یک از این مظاهر را تحلیل و بررسی کرد.

بر این اساس، این تعریف نیز همانند تعریف‌های گذشته، جرم سازمان‌یافته می‌تواند شامل هر نوع فعالیت اقتصادی و غیر اقتصادی مجرمانه باشد که در آن نوعی از سازمان‌یافته‌گی وجود دارد، در حالی که در بیشتر تعریف‌های جرم‌شناسان و ویژگی‌های مطرح شده از ناحیه آنان، مرتكبان جرم سازمان‌یافته، تنها به دنبال کسب منافع مادی و قدرت هستند و جرایمی که با اهداف دیگری ارتکاب می‌یابند مشمول جرم سازمان‌یافته نیستند.

در تعریف دیگر نیز بر همکاری افراد یا گروه‌ها برای ارتکاب جرم، صرف نظر از ماهیت خود جرم، توجه شده است: «جرائم سازمان‌یافته بر جرمی اطلاق می‌شود که در بردارنده همکاری اشخاص یا گروه‌های متعددی برای اجرای موفقیت‌آمیز آن است».^۲ در این تعریف نیز این جرم می‌تواند شامل هر نوع فعالیت اقتصادی و غیر اقتصادی مجرمانه باشد که با سازمان‌یافته توأم است.

در حالی که تعریف‌های یادشده نسبت به هدف از جرم، اطلاق دارند، در دسته‌ای دیگر از تعریف‌ها با تأکید بر فعالیت مجرمانه، هدف از ارتکاب جرم سازمان‌یافته به دست آوردن سودهای مادی و مالی و کسب قدرت و نفوذ در بازار معرفی شده است. به بعضی از این تعریف‌ها اشاره می‌شود:

یکی از تعریف‌هایی که گوینده‌اش آن را مورد اتفاق همه جرم‌شناسان می‌داند، این است که: «جرائم سازمان‌یافته اقدام مجرمانه مستمری است که برای کسب سود و منفعت از طریق انجام

1. Albini, *The American Mafia: Genesis of a Legend*, pp.35-38.

2. Hindesmith, "Organized Crime", *The Annals of the American Academy of Political and Social Science*, no.217, p.119.

فعالیت‌های غیر قانونی مورد نیاز مردم انجام می‌شود». ^۱ اشکال اساسی وارد بر این تعریف، دلالت نداشتند آن بر ارتکاب این جرایم از سوی مجرمان متعدد و به صورت سازمان یافته است در حالی که تعدد مرتکبان و تبانی میان آنان و اینها نقش خاص از طرف هر یک از آنان از عناصر اساسی جرم سازمان یافته است.

در تعریفی دیگر آمده است: «جرائم سازمان یافته عبارت است از یک سلسله معاملات غیر قانونی که از سوی مجرمان متعدد... برای یک دوره مستمر صورت می‌گیرد و هدف از این معاملات کسب امتیازهای اقتصادی و قدرت سیاسی — در صورتی که برای کسب قدرت اقتصادی لازم باشد — است». ^۲

در این تعریف کسب منافع به عنوان هدف اصلی و کسب قدرت سیاسی به عنوان هدف ابزاری مورد توجه قرار گرفته است. به نظر می‌رسد این تعریف یکی از مناسب‌ترین تعریف‌ها درباره جرم سازمان یافته است؛ زیرا افزون بر ذکر ویژگی‌های اساسی جرم، از جمله تعدد مجرمان که دلالت بر تبانی و برنامه‌ریزی می‌کند، و هدف کسب منافع اقتصادی، به یکی از مهم‌ترین اهداف مرتکبان این جرم، یعنی کسب قدرت سیاسی به عنوان ابزاری برای به دست آوردن قدرت اقتصادی نیز اشاره شده است.

سرانجام در یکی از تعریف‌های روشی، یکی از جرم‌شناسان پس از بررسی و نقد تعریف‌های مختلف از جرم سازمان یافته، آن را به شرح ذیل چنین بیان می‌دارد: «جرائم سازمان یافته اقدامی غیر ایدئولوژیک است که از سوی گروهی از افراد انجام می‌شود که تعامل اجتماعی نزدیک به هم داشته و بر یک بنای سلسله‌مراتبی با دست‌کم سه سطح (طبقه) سازمان‌دهی می‌شود و هدف آنان به دست آوردن منفعت و قدرت است که با انجام فعالیت‌های قانونی و غیر قانونی صورت می‌گیرد». ^۳

منظور از «غیر ایدئولوژیک» در تعریف یادشده این است که در ارتکاب جرم سازمان یافته انگیزه‌های مذهبی و سیاسی براندازی دخیل نبوده و تنها کسب منفعت و قدرت است که موجب جمع شدن مجرمان برای ارتکاب جرم می‌شود. از سوی دیگر، در تعریف یادشده گروه جرم سازمان یافته، گروهی مشکل و منظم و مبتنی بر سلسله‌مراتب با دست‌کم سه سطح یا طبقه شمرده

1. Albanese, *Organized Crime in America*, p.5.

2. Rhodes, *Organized Crime: Crime Control vs. Civil Liberties*, p.4.

3. Abadinsky, *Organized Crime*, p.5.